

عنوان مقاله:

انتقال تعهد در ایران، انگلیس و اسناد بین المللی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی آزاد، دوره 10، شماره 37 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

حسین جلالی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

محمدرضا پیرهادی - عضو هیات علمی

بختیار عباسلو - عضو هیات علمی

سید عزت الله عراقی - استاد گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

اصل بر این است که تعهدات ناشی از عقود همانند قراردادها و برخلاف حقوق ناشی از آن بدون تحصیل رضایت ذینفع تعهد قابل انتقال به دیگری نبوده و متعهد آزادانه نمی تواند اجرای تعهد استقرار یافته بر ذمه خویش را به شخص ثالث منتقل نماید. اصل مذکور صرفاً در تعهدات غیر پولی قابل اعمال بوده و تعهدات پولی استثنائی بر آن اصل تلقی می شود. همچنین جانشینی ناقص و کامل متعهد جدید واجد آثار متفاوتی بوده و یکسان نمی باشد چرا که در جانشینی کامل، ذمه ناقل بری شده و منتقل الیه مکلف به ایفاء تعهدات قراردادی خواهد بود لیکن در جانشینی ناقص تا هنگامی که انتقال گیرنده تعهدات انتقال یافته را ایفاء ننماید، ذمه انتقال دهنده فراغت نخواهد یافت. در اسناد بین المللی مورد مطالعه (اصول قراردادهای تجاری بین المللی، اصول حقوق قراردادهای اروپا و طرح چارچوب مشترک مرجع) صرفاً انتقال ارادی تعهدات مورد شناسائی و پذیرش قرار گرفته و برخلاف حقوق ایران و انگلیس انتقال غیرارادی مورد تحلیل و بررسی واقع نگردیده است.

کلمات کلیدی:

انتقال دهنده، انتقال گیرنده، واگذاری قرارداد، واگذاری تعهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1276737>

